

Nr 330.

Av herr **Hansson** i Skediga m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Skogsvård m. m.: Bidrag till skogsvårdsstyrelsernas verksamhet.

Skogsvårdsstyrelsernas verksamhet har alltmera vunnit uppskattning bland jordbrukarna för den hjälp och de råd man där kan få. De senaste årens mycket stora utnyttjande av skogstillgångarna har också gjort en mera omfattande skogsvård nödvändig. Det är därför med beklagande som vi från jordbrukarhåll se, att Kungl. Maj:t inte ansett sig helt kunna ansluta sig till de förslag i fråga om anslag, som av skogsstyrelsen förordats. Det är uppenbart, att den allmänna fördyringen under senare år också återverkat på skogsvårdsstyrelsernas omkostnader, och vissa förhöjningar i fråga om anslagsbeloppen för deras verksamhet under kommande budgetår äro därför nödvändiga. Att personalbristen i skogsvårdsstyrelserna visat sig vara besvärlig för verksamheten, ha många jordbrukare fått erfara, när svårigheter uppstått att erhålla begärt biträde. Vi veta likaledes av egen erfarenhet, hur nödvändigt det är att kunna följa med tiden i fråga om lönerna, om man skall få bra folk.

Skogsstyrelsen har beräknat den nedskärning av dess förslag, som Kungl. Maj:t förordat i statsverkspropositionen (Bil. 11: Nionde huvudtiteln 22. Skogsvård m. m.) till ca 40 000 förrättningsdagar, motsvarande en begränsning av verksamheten med nära en femtedel, d. v. s. från 65 procent eller två tredjedelar av vad man ansett vara ett normalprogram för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet, ned till 55 procent eller föga mer än hälften av normalprogrammet. En minskning med 40 000 förrättningsdagar skulle i realiteten betyda, att de genom 1946 års omorganisation skapade möjligheterna fräntoges skogsvårdsstyrelserna. Antalet förrättningsdagar skulle nämligen gå ned till samma antal — ca 170 000 — som enligt skogsvårdsstyrelseutredningen utgjorde medeltalet under åren 1936/39. Det kan inte vara klokt att genomföra en omorganisation, som kostar pengar, och sedan inte ställa medel till förfogande så att den kan utnyttjas. En annan sak, som man lägger märke till, är att i Kungl. Maj:ts förslag förutsättes, att skogsvårdsstyrelserna skola bli tvungna att höja sina avgifter, som allmänheten får betala, med tillsammans 350 000 kr. Det kan inte anses lämpligt, att nu, när staten lagt upp avverkningsprogram, som i hög grad öka behovet av skogsvård, föreslå att skogsvårdsstyrelserna skola fördyra en hjälp, som av angivna skäl behövs i ökad utsträckning. Även på denna punkt tillgodoser skogsstyrelsens förslag bättre skogsvårdens behov och skogsägarnas vällovliga intressen. I detta sammanhang förtjänar erinras om, att om den nu

föreslagna fordons- och bensinskatten genomföres, fördyras enligt beräkningar skogsvårdsstyrelsernas arbete med ca 200 000 kr.

Under åberopande av anförda skäl hemställles,

att till Skogsvård m. m. i årets statsverksproposition begärt reservationsanslag (punkt 137) i överensstämmelse med skogsstyrelsens förslag måtte utgå med ett med 1 331 000 kr. förhöjt belopp.

Stockholm den 24 januari 1948.

K. E. Hansson,

Skediga.

David Boman

i Stafsund.

Arvid Jonsson

i Skedsbygd.